

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آنالیز تابعی

دکتر سمیه میرزاده

جلسه اول غیر حضوری (۱۲ اسفند ۱۳۹۸)

2.4 Finite Dimensional Normed Spaces and Subspaces

در این بخش دو خاصیت مهم از فضاها و زیرفضاهای نرم دار متناهی البعد بیان و اثبات می شود:

➤ هر فضا (زیرفضای) نرم دار متناهی البعد تام و در نتیجه بسته است.

➤ همه ی نرم های روی یک فضای نرم دار متناهی البعد با هم معادل می باشند.

لم ۲.۴-۱: فرض کنید $\{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ یک مجموعه‌ی مستقل خطی از بردارهای \mathbb{R}^n در فضای نرم دار X (با متریک) باشد. در این صورت یک عدد $c > 0$ وجود دارد بطوریکه برای هر $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ داریم:

$$(I) \quad \|\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n\| \geq c(|\alpha_1| + \dots + |\alpha_n|).$$

اثبات: قرار دهیم $S = |\alpha_1| + |\alpha_2| + \dots + |\alpha_n|$. اگر $S = 0$ ، آنگاه $\alpha_j = 0$ برای هر $j = 1, 2, \dots, n$. پس رابطه (I) برای هر c ای برقرار می‌باشد.

- فرض کنید $S > 0$. رابطه (I) را بر S تقسیم کنید. در نتیجه

$$\frac{1}{S} \|\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n\| \geq C$$

$$\Rightarrow \left\| \frac{\alpha_1}{S} x_1 + \frac{\alpha_2}{S} x_2 + \dots + \frac{\alpha_n}{S} x_n \right\| \geq C \quad (\text{II})$$

قرار دهید $\beta_j := \frac{\alpha_j}{S}$ به ازای هر $j = 1, \dots, n$. در این صورت

$$\sum_{j=1}^n |\beta_j| = \sum_{j=1}^n \left| \frac{\alpha_j}{S} \right| = \frac{1}{S} \sum_{j=1}^n |\alpha_j| = \frac{S}{S} = 1.$$

لذا رابطه (II) به رابطه‌ی زیر تبدیل می‌شود:

$$\|\beta_1 x_1 + \dots + \beta_n x_n\| \geq C, \quad \left(\sum_{j=1}^n |\beta_j| = 1 \right) \quad (\text{III})$$

بنابراین رابطه (I) با رابطه‌ی (III) معادل می‌باشد.

پس کافی است اثبات شود که یک ϵ وجود دارد بطوریکه رابطه
 (III) برای هر n -تایی β_1, \dots, β_n و $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_n$ که $\sum_{j=1}^n |\beta_j| = 1$ برقرار می باشد

برای این منظور، با برهان خلف فرض کنید چنین نباشد، لذا به ازای هر

$m \in \mathbb{N}$ ، $\epsilon = \frac{1}{m}$ ، n -تایی $\beta_1^{(m)}, \beta_2^{(m)}, \dots, \beta_n^{(m)}$ وجود دارد بطوریکه

$$\sum_{j=1}^n |\beta_j^{(m)}| = 1 \quad \text{و} \quad \left\| \beta_1^{(m)} x_1 + \dots + \beta_n^{(m)} x_n \right\| < \frac{1}{m}.$$

قرار دهید $y_m := \beta_1^{(m)} x_1 + \dots + \beta_n^{(m)} x_n$ پس یک دنباله $\{y_m\}$ داریم

$$\|y_m\| < \frac{1}{m} \quad \forall m \in \mathbb{N} \quad \text{بطوریکه}$$

$$\Rightarrow \|y_m\| \rightarrow 0 \quad \text{as } m \rightarrow \infty.$$

شون $\sum_{j=1}^n |\beta_j^{(m)}| = 1$ ، لذا $|\beta_j^{(m)}| \leq 1$ به ازای هر j و m .

در این صورت

حال j را ثابت در نظر بگیریم، دنباله

$$\left(\beta_j^{(m)} \right) = \left(\beta_j^{(1)}, \beta_j^{(2)}, \beta_j^{(3)}, \dots, \beta_j^{(m)} \right)$$

گزارنده است. پس بنا بر قصد ای از آنالیز، دنباله گزارنده $\{\beta_1^{(m)}\}$
 دارای یک زیر دنباله $\{\lambda_1^{(m)}\}$ است. فرض کنید $\beta_1 \rightarrow \lambda_1^{(m)}$

$y_{1,m} = \lambda_1^{(m)} x_1$ ، در این صورت $\{y_{1,m}\}$ زیر دنباله ای از $\{y_m\}$ است.

حال بحث به کار رفته برای دنباله $\{\beta_1^{(m)}\}$ را برای دنباله $\{\beta_2^{(m)}\}$ به کار ببرید و به طور
 مشابه دنباله $\{\beta_2^{(m)}\}$ دارای یک زیر دنباله $\{\lambda_2^{(m)}\}$ است. فرض کنید

$\beta_2 \rightarrow \lambda_2^{(m)}$. قرار دهید $y_{2,m} = \lambda_1^{(m)} x_1 + \lambda_2^{(m)} x_2$. در این صورت $\{y_{2,m}\}$ زیر دنباله ای
 از $\{y_m\}$ است.

این روند را ادامه دهید، بعد از n مرحله، بدید زیر دنباله

$$(y_{n,m}) = (y_{n,1}, y_{n,2}, \dots, y_{n,m}, \dots)$$

از دنباله $\{y_m\}$ بدست می آید که

$$y_{n,m} = \sum_{j=1}^n \delta_j^{(m)} x_j \quad \text{و} \quad \sum_{j=1}^n |\delta_j^{(m)}| = 1$$

و $\beta_j \rightarrow \alpha_j^{(m)}$ هنگامی که $m \rightarrow \infty$. بنابراین هنگامی که $m \rightarrow \infty$

داریم:

$$y_{n,m} \rightarrow \sum_{j=1}^n \beta_j \alpha_j \quad \text{و} \quad \sum_{j=1}^n |\beta_j| = 1.$$

تکرار دهید $y = \sum_{j=1}^n \beta_j \alpha_j$. چون $\sum_{j=1}^n |\beta_j| = 1$ ، لذا همه β_j ها صفر نیستند، پس $y \neq 0$ ، چون اگر $y = 0$ ، در این صورت از آنجا که مجموعه $\{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n\}$ مستقل خطی است، پس همه β_j ها صفراند که این تناقض است.

از طرف دیگر $y \rightarrow y_{n,m}$ پس $\|y\| \rightarrow \|y_{n,m}\|$

(چون $\| \cdot \|$ تابعی پیوسته است). چون $\|y_m\| \rightarrow 0$ و $\{y_{n,m}\}$

تسلسلها را از $\{y_m\}$ است پس $\|y_{n,m}\| \rightarrow 0$ لذا $\|y\| = 0$

یعنی $y = 0$ و این با $y \neq 0$ ^{اینکه} تناقض است، لذا فرض خلف باطل و حکم برقرار است.

2.4-2 Theorem (Completeness). *Every finite dimensional subspace Y of a normed space X is complete. In particular, every finite dimensional normed space is complete.*

Proof. We consider an arbitrary Cauchy sequence (y_m) in Y and show that it is convergent in Y ; the limit will be denoted by y . Let $\dim Y = n$ and $\{e_1, \dots, e_n\}$ any basis for Y . Then each y_m has a unique representation of the form

$$y_m = \alpha_1^{(m)} e_1 + \dots + \alpha_n^{(m)} e_n.$$

Since (y_m) is a Cauchy sequence, for every $\varepsilon > 0$ there is an N such that $\|y_m - y_r\| < \varepsilon$ when $m, r > N$. From this and Lemma 2.4-1 we have for some $c > 0$

$$\varepsilon > \|y_m - y_r\| = \left\| \sum_{j=1}^n (\alpha_j^{(m)} - \alpha_j^{(r)}) e_j \right\| \cong c \sum_{j=1}^n |\alpha_j^{(m)} - \alpha_j^{(r)}|,$$

where $m, r > N$. Division by $c > 0$ gives

$$|\alpha_j^{(m)} - \alpha_j^{(r)}| \cong \sum_{j=1}^n |\alpha_j^{(m)} - \alpha_j^{(r)}| < \frac{\varepsilon}{c} \quad (m, r > N).$$

همیشه

This shows that each of the n sequences

$$(\alpha_j^{(m)}) = (\alpha_j^{(1)}, \alpha_j^{(2)}, \dots) \quad j = 1, \dots, n$$

is Cauchy in \mathbf{R} or \mathbf{C} . Hence it converges; let α_j denote the limit. Using these n limits $\alpha_1, \dots, \alpha_n$, we define

$$y = \alpha_1 e_1 + \dots + \alpha_n e_n.$$

Clearly, $y \in Y$. Furthermore,

$$\|y_m - y\| = \left\| \sum_{j=1}^n (\alpha_j^{(m)} - \alpha_j) e_j \right\| \leq \sum_{j=1}^n |\alpha_j^{(m)} - \alpha_j| \|e_j\|.$$

On the right, $\alpha_j^{(m)} \longrightarrow \alpha_j$. Hence $\|y_m - y\| \longrightarrow 0$, that is, $y_m \longrightarrow y$. This shows that (y_m) is convergent in Y . Since (y_m) was an arbitrary Cauchy sequence in Y , this proves that Y is complete. ■

From this theorem and Theorem 1.4-7 we have

2.4-3 Theorem (Closedness). *Every finite dimensional subspace Y of a normed space X is closed in X .*

Note that infinite dimensional subspaces need not be closed.
Example. Let $X = C[0, 1]$ and $Y = \text{span}(x_0, x_1, \dots)$, where $x_j(t) = t^j$, so that Y is the set of all polynomials. Y is not closed in X . (Why?)

2.4-4 Definition (Equivalent norms). A norm $\|\cdot\|$ on a vector space X is said to be *equivalent* to a norm $\|\cdot\|_0$ on X if there are positive numbers a and b such that for all $x \in X$ we have

$$(3) \quad a\|x\|_0 \leq \|x\| \leq b\|x\|_0. \quad \blacksquare$$

Equivalent norms on X define the same topology for X .

2.4-5 Theorem (Equivalent norms). *On a finite dimensional vector space X , any norm $\|\cdot\|$ is equivalent to any other norm $\|\cdot\|_0$.*

Proof. Let $\dim X = n$ and $\{e_1, \dots, e_n\}$ any basis for X . Then every $x \in X$ has a unique representation

$$x = \alpha_1 e_1 + \dots + \alpha_n e_n.$$

By Lemma 2.4-1 there is a positive constant c such that

$$\| \alpha_1 e_1 + \alpha_2 e_2 + \dots + \alpha_n e_n \| \geq c(|\alpha_1| + \dots + |\alpha_n|).$$

On the other hand the triangle inequality gives

$$\|x\|_0 \leq \sum_{j=1}^n |\alpha_j| \|e_j\|_0 \leq k \sum_{j=1}^n |\alpha_j|, \quad k = \max_j \|e_j\|_0.$$

Together, $a\|x\|_0 \leq \|x\|$ where $a = c/k > 0$. The other inequality in (3) is now obtained by an interchange of the roles of $\|\cdot\|$ and $\|\cdot\|_0$ in the preceding argument. ■

پایان

با تشکر